

Panium - Sayı On Üç

Panium'a Dönüş

Jeff Pippenger

2026-02-17

Sezariye Filipi'den Sezariye Maritima'ya, yol üzerinde Başkalaşım Dağı'na uğrayarak; Petrus, Mesih'in zamanındaki Pentekost dönemiyle bağlantılı olarak, Levililer yirmi üçteki yirmi ikişer ayetten oluşan iki hattın üzerine inşa edilen hat dahilinde, Boru Çalma Bayramı'nın yol işaretine ulaşan yüz kırk dört bini simgeler. Levililer yirmi üç, çarmıh, Pentekost ve Kornelius'un Petrus'u çağırması; üçüncü, altıncı ve dokuzuncu saatlerin sembolizmiyle hat üzerine hat bir araya getirilir.

Çarmıhta üçüncü, altıncı ve dokuzuncu saatte Mesih; Pentekost'ta üçüncü ve dokuzuncu saatte Petrus ve dokuzuncu saatte Kornelius; Yafa'da altıncı saatte ve Sezariye Filipi'de üçüncü saatte Petrus, Daniel 11:13–15 ile bağlantılıdır; zira Sezariye Filipi aynı zamanda Panium'dur.

Petrus, Pentekost'ta Yoel kitabından vaaz ediyordu; mesajını Kornelius'un hane halkına sunduğunda, Kutsal Ruh, Pentekost'ta Yahudilerin üzerine döküldüğü gibi, Yahudi olmayanların üzerine döküldü. Kutsal Ruh'un önce Yahudiler, ardından Yahudi olmayanlar üzerine dökülmesi, son günlerdeki Kutsal Ruh'un dökülüşünün tipolojik bir örneğini teşkil ediyordu. Son günlerdeki dökülüş iki aşamalıdır: 9/11'deki bir serpintiyle başlar ve nihayetinde Gece Yarısı Çılgılığı'nın ilanına doğru ilerler; bu ilan Pazar yasasına kadar ulaşır ve ardından üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısına dönüşür; orada ve o zamanda son yağmur ölçüsüzce dökülür.

Öyleyse, ey Siyon'un çocukları, sevinin ve Tanrınız RAB'de coşun; çünkü size ölçülü olarak ilk yağmuru verdi ve birinci ayda sizin için yağmuru, ilk yağmuru ve son yağmuru indirecek. Harman yerleri buğdayla dolu olacak, şarap ve yağ tekneleri dolup taşacak. Aranıza gönderdiğim büyük ordum olan çekirgenin, ağaç kurdunun, tırtılın ve çayır kurdunun yiyip bitirdiği yılları size geri vereceğim. Yoel 2:23-25.

Petrus, 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar uzanan önceki ölçülü serpinti tarihî sürecine ve ayrıca, Laodikya Yedinci Gün Adventizmi'nin tırmanan isyanının dört neslini temsil eden ve yok edilmiş olan "yılları" iade eden son yağmura iştirak edenleri temsil eder. Tapınakta, dokuzuncu saatte, Petrus Yoel kitabındaki yılların iadesini sundu.

Öyleyse tövbe edin ve dönün ki günahlarınız silinsin; Rab'bin huzurundan ferahlık zamanları geldiğinde, O, önceden size bildirilmiş olan İsa Mesih'i gönderecektir. Gök, Tanrı'nın dünyanın başlangıcından beri bütün kutsal peygamberlerinin ağızıyla söylediği üzere, her şeyin eski hâline getirileceği zamanlara dek O'nu kabul etmelidir. Çünkü Musa gerçekten atalara şöyle demiştir: "Tanrınız Rab, kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber sizin için çıkaracaktır; size ne söylese her şeyde onu dinleyeceksiniz. Ve şu olacaktır ki, o peygamberi dinlemeyen her can, halkın arasından yok edilecektir." Evet, Samuel'den başlayarak ardından gelenlerin hepsi, konuşmuş olanların tümü, aynı şekilde bu günleri önceden bildirmişlerdir. Elçilerin İşleri 3:19-24.

Günahların silinip yok edilmesi, Mesih'in araştırıcı yargıdaki nihai işidir ve bu silinip yok edilme Tanrı'nın evinden başlar.

Çünkü yargının Tanrı'nın evinde başlaması gereken zaman geldi: eğer önce bizden başlıyorsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne itaat etmeyenlerin sonu ne olacaktır? Ve eğer doğru kişi güçlkle kurtuluyorsa, tanrısız ve günahkâr nerede görünecekler? Bunun için, Tanrı'nın isteğine göre acı çekenler, sadık Yaratıcı'ya iyilik yaparak ruhlarının korunmasını O'na emanet etsinler. 1. Petrus 4:17-19.

Petrus, Pentikost Günü'nde ve ayrıca deniz kıyısındaki Sezariye'de Kornelius'un evinde, Yoel kitabının yerine gelmekte olduğunu anladı. Pentikost, Tanrı'nın evi için yargının tamamlandığı ve ardından öteki uluslara geçtiği Pazar Yasasını temsil eder. Onun Pazar Yasasındaki bildirisi, Geceyarısı Çığlığının gelişinde ilan edilenle aynıdır. Alfa bildirisi, Omega bildirisiyle sona eren peygamberlik döneminin başlangıcıdır. Petrus, bildiriye ilan edenleri temsil eder; ve bildiri, İşam'ın eşeğinin çözümlenmesiyle işaretlenen güçlendirmeye başlar. Eşek, Geceyarısı Çığlığının başlangıcını işaretlemek üzere çözümler; ve Geceyarısı Çığlığının tamamlanışı olan Pazar Yasasında yeniden çözümler.

Bu nedenle Petrus, İşam'ın Amerika Birleşik Devletleri'ne saldıracağına dair kehanette bulunanları da temsil eder. Petrus'un Geceyarısı Çığlığı'ndaki mesajı, ilk hayal kırıklığını ve bekleyiş zamanının başlangıcını işaretleyen mesaja bir düzeltmedir. Bu nedenle Petrus, Geceyarısı Çığlığı'nın mesajını ilan eden ve 2024'te gelen, 8 Mayıs 2025'te ilk Amerikalı Papa'nın seçilmesiyle — Daniel'in on birinci bölümünün on dördüncü ayetinin yerine gelmesi olarak — sonuçlanan ilk temel sınavı geçmiş olanları temsil eder.

Borazanlar Bayramı'ndan Pentekost'a kadar olan dönem, Levililer 23'te temsil edilen Pentekostal dönemin üçüncü ve turnusol niteliğindeki sınavıdır. Bayan White'ın üç meleğin mesajına dair belirlediği bir ilke aynı zamanda basit bir matematik gerçeğidir. İlk ve ikincisi olmadan üçüncü bir mesaj olamaz. Petrus, Pentekostal Pazar yasasında Yoel kitabını vaaz ettiğine göre, Pentekostal dönemin turnusol ve üçüncü sınavı olan Geceyarısı Çığlığı mesajının ilanının başlangıcında da Yoel'i öğretir. Böylece Petrus, İşa Mesih'in Vahyi'nin mühürleri açıldığında, 31 Aralık 2023'te başlayan üç aşamalı sınav süreci boyunca sadıkları temsil eder. Petrus üçüncü adımda oradaysa, ilk ve ikinci olmadan üçüncü olamayacağına göre, önceki iki adımı da yürümüş olmalıdır.

Yüz kırk dört binin mühürlenmesi dönemi 9/11'de başladı ve temellere dönüşe çağırın 9/11'in borazan sesiyle temsil edilen üç aşamalı bir sınav sürecini başlattı; ardından 18 Temmuz 2020'deki ilk hayal kırıklığı sınavı geldi. Söz konusu tarihin üçüncü sınavı Pazar Yasasıdır. 18 Temmuz 2020'de peygamberî bir çöl dönemi geldi ve o çöl dönemi içinde, Temmuz 2023'te bir "ses" haykırmaya başladı; ve sonra, 9/11'den yirmi iki yıl sonra, 31 Aralık 2023'te, İşa Mesih'in Vahyi'nin mühürünün çözümlenmesi başladı. 2023'ten Pazar Yasası'na kadar olan dönem (2.300 günün eksiksiz yerine gelişinin tamamlandığı zaman), bu dönemi "23" ile başlayıp "23" ile biten bir dönem olarak belirler; zira 22 Ekim 1844'teki kapalı kapı, Pazar Yasası'ndaki kapalı kapıyı tipler. 2.300 yıllık peygamberlik sözü, 2.300'deki "23" ile temsil edilir.

1844, birinci ve ikinci meleklerin tarihinin sonuydu. Bu tarih, 1798'de birinci meleğin gelişiyle başladı ve kırk altı yıl sonra, 1844'te sona erdi. Bu kırk altı yıl, Mesih'in 1844'te ansızın girdiği Millerit mâbedini temsil eder. İnsan mâbedi, hem erkek hem kadın için "23" kromozom üzerine bina edilmiştir; dolayısıyla "23", Mesih'in 1844'te başlattığı hizmetin bir sembolüdür. O hizmet, O'nun ilâhiyetini bizim beşeriyetimizle birleştirmektir. İsa, ruhsal gerçekleri örneklemek için doğal dünyayı kullanır; ve 2300 yılın nihayetinde, 1844'te başlayan hizmet, "23" erkek kromozomu ile "23" dişi kromozomun birleşmesiyle temsil edilir. Bir erkek bir kadınla evlendiğinde, ikisi bir beden olur; ve evlilik, Mesih'in 1844'te başlattığı hizmettir. 1844'ün kapalı kapısı, Pazar Yasası'nın kapalı kapısıyla örtüşür; ve o kapalı kapının sembolü "23"tür.

31 Aralık 2023'ten Pazar yasasının "23"üne kadar olan dönem, bir alfa "23" ile başlayıp bir omega "23" ile sona eren bir dönemi tanımlar. Aynı zamanda yüz kırk dört binin mabedinin dönemini de temsil eder. Aynı tarihsel dönem, 9/11'den Pazar yasasına kadar olanın bir fraktalıdır. 1844, "23" sayısı ile temsil edilir ve ölümlerin araştırmacı yargısının başlangıcını işaret eder. 9/11, dirilerin araştırmacı yargısının başlangıcını işaret eder ve bu nedenle 9/11 de "23" sayısını taşır. 9/11'den Pazar yasasına kadar olan dönem, bir alfa "23" ve bir omega "23" ile işaretlenmiş bir dönemdir. 2023'ten Pazar yasasına kadar olan dönem, 9/11'den Pazar yasasına kadar olanın bir fraktalıdır ve burada yüz kırk dört binin mabedi inşa edilir. Millerit mabedi kırk altı yıllık bir dönemdi, ancak son günlerde artık zaman yoktur; Adventizmin başlangıcındaki Millerit kırk altı yıl, Adventizmin sonundaki aynı dönemi tipolojik olarak temsil eder ve o dönem "23" ile başlar ve "23" ile biter; bu da Millerit sayısı olan kırk altıyı ortaya çıkarır.

Bu üç tarihsel süreç de (Millerciler, 11 Eylül'den Pazar Yasası'na ve 2023'ten Pazar Yasası'na) üç aşamalı bir sınama sürecini temsil eder. Bu tarihsel süreç, 31 Aralık 2023'te Musa'yı ve İlyas'ı diriltiren Mikael'in borusunun sesiyle başladı ve Mesih olan Mikael, diriltirken bunu boru sesiyle yapar.

Çünkü Rab'bin kendisi, gür bir haykırıyla, başmeleğin sesiyle ve Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek; Mesih'te olan ölümler de önce dirilecek. 1 Selanikliler 4:19.

Mikail başmelektir; Tanrı'nın borazanıyla birlikte diriltiren onun sesidir; Yahuda'nın Mektubu da Mikail'in Musa'yı dirilttiğini bildirir.

Oysa başmelek Mikail, İblis'le çekişip Musa'nın bedeni üzerine tartıştığında, ona hakaret dolu bir suçlama yöneltmeye cüret etmedi; ama "Rab seni azarlasın" dedi. Yahuda 1:9.

Mesih, Başmelek Mikail olarak, 31 Aralık 2023'te, 18 Temmuz 2020'de öldürülmüş olan iki şahit, Musa ile İlyas'ı dirilttiğinde, Kendisine dair Vahiy'in mührünü açtı. Ardından alfa dışsal temel imtihanı geldi. 11 Eylül'de inen melek, imanlıları Millerit temellere geri çağırırken Yeremya'nın borusunu çaldı; buna paralel olarak da Mikail'in borusu temellerin imtihanını başlattı. İmtihan, "halkının yağmacıları"nın dışsal görünümü tesis ettiği Daniel 11:14 ile temsil edilir. Milleritler, bu ayetin Roma tarafından yerine getirildiğini ve görünümün Roma tarafından tesis edildiğini tespit ettiler.

8 Mayıs 2025 itibarıyla, köşe taşı ve temel taşı üzerine tapınağın inşası başladı. 1996'dan otuz yıl sonra—1989'da mührü açılan mesajın resmen tesis edildiği yıl—31 Aralık 2023'te mührü açılan mesajı resmileştirme süreci başladı.

1989 mesajının 1996'daki resmîleştirilmesi, tarihsel öznesinin 1776'daki gelişinden iki yüz yirmi yıl sonra vuku buldu. 2023'teki mührün açılması ise, 1996'daki resmîleştirilmenin, İslam'ın peygamberî tezahürü vasıtasıyla 11 Eylül 2001 tarihinde tasdik edilmesinden yirmi iki yıl sonra vuku buldu.

Petrus, hem temel hem de tapınak sınavlarını geçen bu kutsal tarihin habercilerini temsil eder. Tapınak sınavı, 18 Temmuz 2020 tarihli başarısız olan mesajın düzeltilmesini içerir. 1989'daki mesajın 1996'da resmîleştirilmesinden otuz yıl sonra, tapınak sınavı Nashville, Tennessee'ye yönelik bir İslâmî saldırı hakkındaki mesajın düzeltilmesi ve ardından yeniden ilân edilmesi işini içerir. 1989 mesajının resmîleştirilmesi, 1996'da Time of the End adlı derginin yayımlanmasıyla temsil edildi. Dergi, Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayetini ele aldı ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasını tespit etti. İlâhî inayetle, yıllar önce Future for America adı verilmiş olan faal olmayan bir hizmet, 1989 mesajı hakkında hiçbir ışığa sahip olmayan bu hizmetin önceki yöneticileri tarafından hizmetimize verildi.

1996'da hizmetimiz Future for America adını aldı ve Daniel 11'in son altı ayetinde temsil edildiği üzere Amerika'nın geleceğini belirleyen mesajı ortaya koyan bir yayın yayımlandı. Amerika Birleşik Devletleri'nin peygamberlikteki yükselişi 1776'da başlamıştı ve "22" yıl sonra, 1798'de, onun zamanında, Amerika Birleşik Devletleri Kutsal Kitap peygamberliğinde altıncı krallık olarak rolünü üstlenmeye başladı; 1776'dan "220" yıl sonra. 1996'da, peygamberlikte Amerika Birleşik Devletleri'ne ilişkin mesaj resmîleştirildi. 1776'dan "220" yıl ve oradan 1798'e kadar olan "22" yıl, 1831'de, Kral James Kutsal Kitabı'nın yayımlanmasından "220" yıl sonra, ilk aleni söylevini veren William Miller ile bağlantılıdır. Adventizmin başlangıcı ve sonu, onun zamanında mührü çözülen mesajın resmîleştirilmesini vurgular.

1996'dan otuz yıl sonra, 2026'da, tapınak imtihanı 18 Temmuz 2020 tarihli mesajın düzeltilmesi çalışmasını da kapsamaktadır. Böylece, 1989'un alfa mesajı—1996'da resmîleştirilen, son kuşağa yönelik mesaj—bir mesajı düzeltmek ve resmîleştirmek için yapılan imtihanla sona eren otuz yıllık bir dönemi başlattı. Bu otuz yıl, Gece Yarısı Çılgılığı mesajını resmîleştirecek olan yüz kırk dört binin kâhinliğinin bir simgesidir. Petrus, ikinci omega tapınak imtihanı döneminde bu işi yerine getirenleri temsil eder.

Kardeş White bize, Tanrı'nın kendi halkının arasına yanılığının girmesine, onları araştırmaya sevk etmek amacıyla izin verdiğini bildirir.

Tanrı halkını uyandıracaktır; diğer yollar sonuçsuz kalırsa, aralarına sapkın öğretiler girecek, bunlar onları eleyip buğdayı samandan ayıracaktır. Rab, sözüne iman edenlerin tümünü uykudan uyanmaya çağırmaktadır. Bu zamana uygun kıymetli bir ışık gelmiştir. Bu, tam üzerimizde olan tehlikeleri gösteren Kutsal Kitap gerçeğidir. Bu ışık, Kutsal Yazılar'ı gayretle incelemeye ve benimsediğimiz görüşleri son derece eleştirel bir incelemeden geçirmeye bizi yöneltmelidir.

Bu beyan, bu makaleyi tümüyle sona erdirecek bir pasajın bir bölümüdür. Makalelerde ve Sebt Günü Zoom toplantılarımızda, Daniel 11:10-15'i incelememizde bazı sembolleri karıştırdım ve gerekli düzeltmeleri yapmış olsak da, Panium—Pazar yasasına götüren savaş—konulu makale dizisini sonuçlandırma yönündeki gayretimden alıkonuldum. Şimdi Panium'a dönmenin zamanı geldi ve bunu yaptığımızda, Sezariye Filipi'de—ki bu Panium'dur—Petrus tarafından temsil edilen ek bir delil çizgisine sahip olacağız.

Şimdi, kırkinci ayetin gizli tarihini tasvir eden Daniel kitabının on birinci bölümünün onuncudan on altıncıya kadar olan ayetlerine ilişkin incelemelerimize yeniden döneceğiz. Eylül ayında ara vermiştik; bu itibarla yaklaşık beş ay geçti.

Petrus kardeşlerine şu öğütte bulunur: “Rab ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımada büyüün.” Tanrı'nın halkı lütufta büyüdükçe, O'nun sözüne ilişkin daha berrak bir anlayışı sürekli olarak elde ederler. Kutsal hakikatlerinde yeni ışık ve güzellik keşfederler. Bu, kilisenin tarihinin bütün çağlarında böyle olmuştur ve sona dek de böyle devam edecektir. Ne var ki gerçek ruhsal hayat zayıfladıkça, hakikatin bilgisi konusunda ilerlemeyi durdurma eğilimi daima olagelmıştır. İnsanlar, Tanrı'nın sözünden zaten almış oldukları ışıkla yetinir ve Kutsal Yazıların daha ileri tetkikini caydırırlar. Muhafazakârlaşır ve tartışmadan kaçınmaya çalışırlar.

Tanrı'nın halkı arasında tartışma ya da çalkantı bulunmaması, onların sağlam öğretiyeye sıkı sıkıya sarıldıklarının kesin kanıtı olarak görülmemelidir. Doğru ile yanlış açıkça ayırt edemiyor olabileceklerinden endişe etmek için neden vardır. Kutsal Yazıların incelenmesi yeni sorular doğurmuyorsa, insanların gerçeğe sahip olduklarından emin olmak için Kutsal Kitap'ı kendileri araştırmalarına yol açacak bir görüş ayrılığı ortaya çıkmıyorsa, şimdi de tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi, geleneğe tutunup neye taptıklarını bilmeyen birçok kişi olacaktır.

Bana, bugünün hakikati hakkında bilgi sahibi olduğunu söyleyen birçok kişinin neye inandığını bilmediği gösterildi. İmanlarının delillerini anlamıyorlar. İçinde bulunduğumuz zaman için olan çalışmanın gerçek değerini takdir etmiyorlar. Sınanma zamanı geldiğinde, bugün başkalarına vaaz eden bazı kişiler, benimsedikleri görüşleri incelediklerinde, tatmin edici bir gerekçe gösteremeyecekleri birçok şey bulunduğunu görecekler. Bu şekilde sınanmaya kadar büyük bilgisizliklerini bilmiyorlardı. Ve kilisede, neye inandıklarını anladıklarını peşinen varsayan birçok kimse var; ancak bir tartışma doğana kadar kendi zayıflıklarını bilmezler. Aynı imana sahip olanlardan ayrıldıklarında ve inançlarını açıklamak için tek başlarına durmak zorunda bırakıldıklarında, hakikat olarak benimsedikleri şeyler hakkındaki fikirlerinin ne kadar karışık olduğunu görüp şaşıracaklar. Kesin olan şu ki, aramızda Yaşayan Tanrı'dan bir sapma ve insanlara yönelme olmuş, ilahi hikmetin yerine insan bilgeliği konmuştur.

“Tanrı halkını uyandıracaktır; eğer diğer araçlar başarısız olursa, aralarına sapkınlıklar girecek ve bunlar onları eleyerek samandan buğdayı ayıracaktır. Rab, sözüne iman eden herkesin uykudan uyanmasını istemektedir. Bu zamana uygun, değerli bir ışık gelmiştir. Bu, tam üzerimize gelmekte olan tehlikeleri gösteren Kutsal Kitap gerçeğidir. Bu ışık bizi, Kutsal Yazılar'ı özenle incelemeye ve benimsediğimiz görüşleri son derece titiz bir biçimde gözden geçirmeye yöneltmelidir. Tanrı, gerçeğin bütün yönlerinin ve dayanaklarının dua ve oruçla,

tam ve yılmaksızın araştırılmasını ister. İmanlılar, gerçeğin neyi oluşturduğuna dair varsayımlarda ve belirsiz düşüncelerde dinlenmemelidir. İmanları, Tanrı'nın Sözü üzerine sağlam biçimde temellendirilmelidir ki, deneme zamanı geldiğinde ve imanları hakkında cevap vermek üzere meclislerin önüne çıkarıldıklarında, içlerinde bulunan umudun nedenini yumuşak huyluluk ve korkuyla açıklayabilsinler.”

“Heyecanlandırın, heyecanlandırın, heyecanlandırın. Dünyaya sunduğumuz konular, bizim için yaşayan bir gerçeklik olmalıdır. İmanın temel maddeleri saydığımız öğretileri savunurken, bütünüyle sağlam olmayan kanıtları kullanmaya kendimize asla izin vermememiz önemlidir. Bunlar bir karşı çıkanı susturmaya yarayabilir, fakat gerçeği onurlandırmazlar. Yalnızca muhaliflerimizi susturmakla kalmayıp, en yakın ve en titiz incelemeye de dayanacak sağlam kanıtlar sunmalıyız. Kendilerini tartışmacı olarak yetiştirmiş olanlarda, Tanrı'nın sözünü adaletle ele almayacakları yönünde büyük bir tehlike vardır. Bir muhalifle karşılaşırken, yalnızca imanlıya güven vermeye çalışmak yerine, konuları onun zihninde kanaat uyandıracak bir biçimde sunmak içten gayretimiz olmalıdır.”

İnsanın zihinsel ilerlemesi ne düzeyde olursa olsun, daha büyük ışık için Kutsal Yazıların derinlemesine ve sürekli araştırılmasına gerek olmadığı düşüncesine bir an bile kapılmasın. Bir halk olarak, tek tek peygamberliğin öğrencileri olmaya çağrıldık. Tanrı'nın bize sunacağı herhangi bir ışık huzmesini ayırt edebilmek için ciddiyetle uyanık durmalıyız. Gerçeğin ilk parıltılarını yakalamalıyız; dua ederek yapılan çalışmayla daha berrak bir ışık elde edilebilir ve bu başkalarına sunulabilir.

Tanrı'nın halkı rahata erip mevcut aydınlanmalarından hoşnut kaldıklarında, O'nun onlara lütf göstermeyeceğinden emin olabiliriz. Kendileri için parlamakta olan artmış ve sürekli artan ışığı almak üzere daima ilerlemeleri O'nun iradesidir. Kilisenin şimdiki tutumu Tanrı'yı hoşnut etmemektedir. Daha fazla hakikate ve daha büyük ışığa ihtiyaç duymadıklarını hissetmelerine yol açan bir kendine güven içlerine sızmıştır. Şeytanın sağımızda ve solumuzda, önümüzde ve arkamızda iş görmekte olduğu bir zamanda yaşıyoruz; buna rağmen bir halk olarak uykudayız. Tanrı, halkını eyleme uyandıran bir sesin işitilmesini murat etmektedir.

Ruhu gökten gelen ışık huzmelerini almaya açmak yerine, bazıları bunun tam tersine çalışmaktadır. Gerek basın aracılığıyla gerek kürsüden, Ruh'un ya da Tanrı'nın Sözü'nün tasdikini taşımayan, Kutsal Kitap'ın esinlenmesine ilişkin görüşler sunulmuştur. Şu kesindir ki, onları destekleyecek açık bir “Rab böyle diyor” olmaksızın, bu denli büyük önem taşıyan bir konuda hiçbir kişi ya da kişi grubu kuramlar ileri sürmeye kalkışmamalıdır. Ve insani zaafarla kuşatılmış, çevresel etkilerden az ya da çok ölçüde etkilenmiş ve onları bilge ya da göksel zihniyetli kılmaktan çok uzak olan kalıtsal ve edinilmiş eğilimlere sahip insanlar, Tanrı'nın Sözü'nü sorguya çekmeye ve neyin ilahi, neyin insani olduğuna hükmetmeye kalkıştıklarında, Tanrı'nın öğüdü olmaksızın iş görüyorlar demektir. Rab böyle bir işi başarıya ulaştırmayacaktır. Bunun etkisi, hem bu işle uğraşanın üzerinde hem de onu Tanrı'dan gelen bir iş olarak kabul edenlerin üzerinde yıkıcı olacaktır. Esinlenmenin mahiyeti hakkında ortaya konan kuramlar, birçok zihinde şüpheciliği uyandırmıştır. Sonlu varlıklar, dar ve kısa görüşlü bakış açılarıyla, Kutsal Yazılar'ı eleştirmeye kendilerini yetkin görerek şöyle derler: ‘Bu bölüm gereklidir, şu bölüm gerekli değildir ve esinlenmemiştir.’

Mesih, Kendi zamanındaki halkın elinde bulunan Kutsal Kitap'ın tek bölümü olan Eski Antlaşma Yazıları konusunda böyle bir buyruk vermedi. O'nun öğretileri, zihinleri Eski Antlaşma'ya yöneltmek ve orada sunulan büyük temaları daha açık bir ışıktaki ortaya çıkarmak amacıyla verilmişti. Çağlar boyunca İsrail halkı kendini Tanrı'dan uzaklaştırmış ve O'nun onlara emanet ettiği kıymetli hakikatleri gözden yitirmişti. Bu hakikatler, gerçek önemlerini gizleyen batıl biçimler ve törenlerle örtülmüştü. Mesih, parıltılarını gölgelemiş olan kalıntıları kaldırmak için geldi. Onları, kıymetli mücevherler gibi, yeni bir çerçeveye yerleştirdi. Eski ve aşına hakikatlerin tekrarını hor görmekten tamamen uzak olduğunu; bilakis, onların gerçek kudret ve güzelliklerini (yücelikleri O'nun zamanındaki insanlarca asla idrak edilmemiş olan) görünür kılmak için geldiğini gösterdi. Bu vahyedilmiş hakikatlerin bizzat Müellifi olarak, onların gerçek anlamını halka açabiliyor; önderlerin, kendi kutsanmamış durumlarına (maneviyattan ve Tanrı sevgisinden yoksunluklarına) uysun diye benimsedikleri yanlış yorumlar ve sahte nazariyelerden onları özgür kılıyordu. Bu hakikatleri hayattan ve hayati kudretlerinden mahrum bırakan her ne varsa onu bir kenara attı ve onları asli tazelik ve kuvvetlerinin tümüyle dünyaya iade etti.

Eğer Mesih'in Ruhuna sahipsek ve O'nunla birlikte emek veriyorsak, O'nun yapmak üzere geldiği işi ilerletmek bize düşer. Kutsal Kitap'ın hakikatleri âdet, gelenek ve sahte öğreti nedeniyle yeniden gölgelenmiştir. Popüler teolojinin yanlış öğretileri binlerce, binlerce kişiyi kuşkucu ve imansız yapmıştır. Birçoklarının Kutsal Kitap'ın öğretisi diye kınadığı hatalar ve tutarsızlıklar, gerçekte Papalık karanlığının çağları boyunca benimsenmiş olan Kutsal Yazılar'ın yanlış yorumlarıdır. Kitleler, nasıl ki zamanlarının hata ve gelenekleriyle saptırılan Yahudiler Mesih hakkında yanlış bir tasavvura sahip idiyse, Tanrı hakkında da hatalı bir tasavvuru benimsemeye sevk edilmiştir. "Bunu bilselerdi, yüceliğin Rab'bini çarmıha germezlerdi." Tanrı'nın gerçek karakterini dünyaya açığa çıkarmak bize düşer. Kutsal Kitap'ı eleştirmek yerine, öğretiyi ve örnekle onun kutsal, yaşam veren hakikatlerini dünyaya sunmaya gayret edelim; ta ki "sizi karanlıktan kendi şaşılabilir ışığına çağırmanın erdemlerini ilan edesiniz."

Aramıza tedricen sızmış olan kötülükler, fark edilmeksizin bireyleri ve kiliseleri Tanrı'ya saygıdan uzaklaştırmış ve O'nun onlara vermek istediği kudrete set çekmiştir.

Kardeşlerim, Tanrı'nın sözü olduğu gibi kalsın. İnsan bilgeliği, Kutsal Yazılar'ın bir tek beyanının kuvvetini azaltmaya kalkışmasın. Vahiy'deki o ciddi kınama, böyle bir tutumu benimsemekten bizi sakındırmalıdır. Efendimin adıyla size buyuruyorum: 'Ayaklarından ayakkabılarını çıkar; çünkü üzerinde durduğun yer kutsal topraktır.' Testimonies, cilt 5, 707-711.